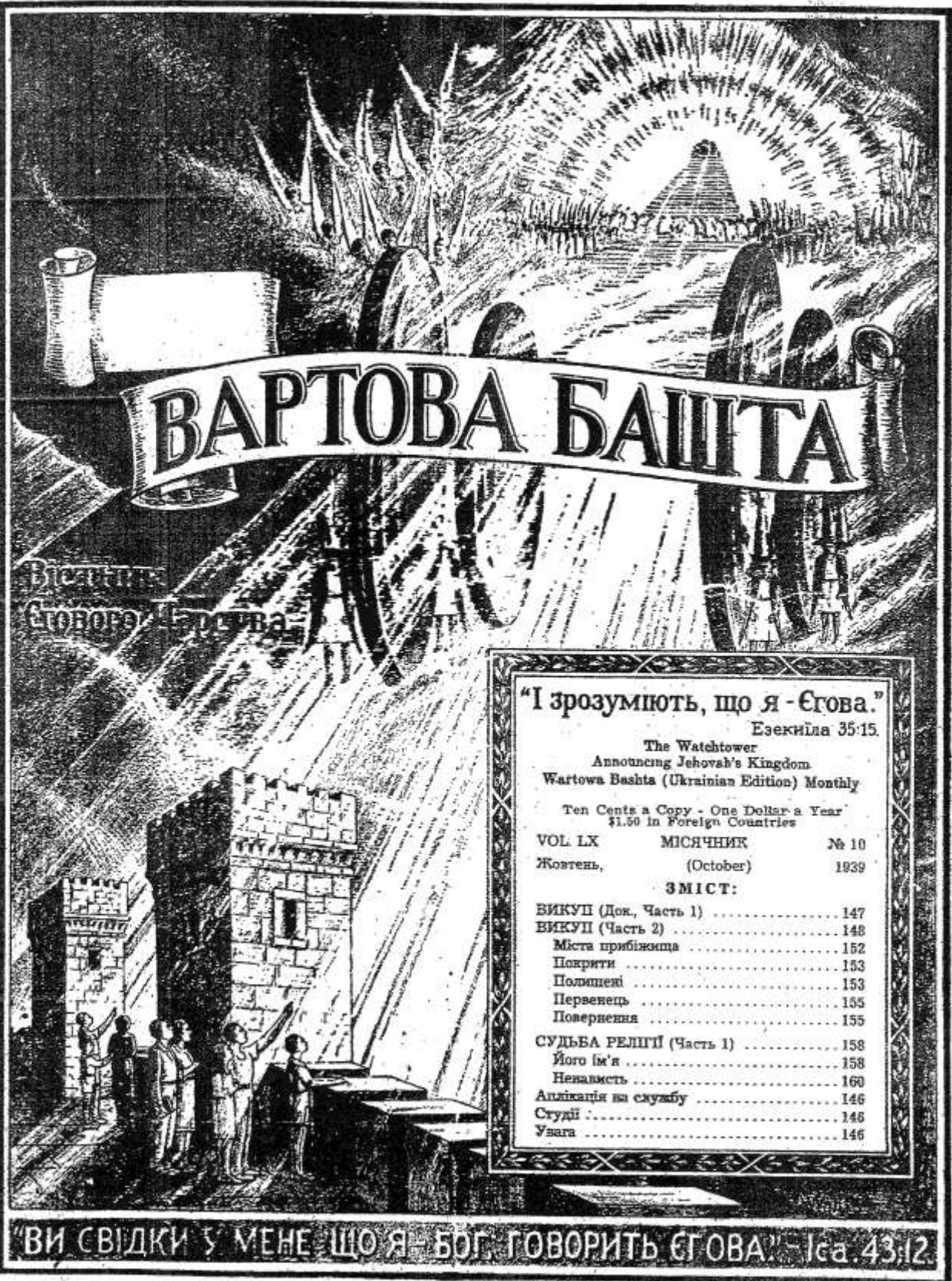

ВАРТОВА БАШТА

Вісник
Єврового Єврового

"І зрозуміють, що я - Єгова."

Езекиїла 35:15.

The Watchtower
Announcing Jehovah's Kingdom
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

Ten Cents a Copy - One Dollar a Year
\$1.50 in Foreign Countries

VOL LX МІСЯЧНИК № 10
Жовтень, (October) 1939

ЗМІСТ:

ВИКУП (Док, Часть 1)	147
ВИКУП (Часть 2)	148
Міста прибіжжя	152
Покрити	153
Поліпшити	153
Первенець	155
Повернення	155
СУДЬБА РЕЛІГІЇ (Часть 1)	158
Його ім'я	158
Независть	160
Апелікація на службу	146
Студії	146
Увага	146

"ВИ СВИДКИ У МЕНЕ ЩО Я - БОГ, ГОВОРИТЬ ЄГОВА" - Іса. 43:12

Ukrainian Monthly, published by

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY

117 Adams St.,

Brooklyn, N.Y., U.S.A.

OFFICERS

J. F. RUTHEMFORD, President W. E. VAN AMBERGEN, Secretary

"Діти твої навчатиме не сам Єгова, і великий мир і гаразд буде
проміж синами твоїми." — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВІРАЗНО УЧІТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний справдішній Бог, існуючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Даваль життя своїм створінням; що Їсус Христос був першою людиною, яку Бог створив, і Него активами чинилим у творенні всіх речей; що Їсус є той сам Господь Ісусом Христом у славі, одигнаний в усяку силу в небі й на землі, і є Головою Виконавчим Чинивником Єгови.

ЩО БОГ сотворив землю для чоловіка і звершеного чоловіка для землі й помістив Ного на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з-причини Адамового переступу всі люди родяться грішниками й без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і що чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути ціну викупу для непослушних і злодієв; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і-випищення Ного в небі понад всі інші істоти й понад всі інші ймення й одягнув Ного в усяку силу й владу.

ЩО ЄГОВА ОРГАНІЗАЦІЯ є теократичною якої ймення — Синод, і що Ісус Христос є головним Урядником її й правдивим Царем світа; що показані й вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Синоду, членами Єгової організації і Ногом спідками, яких завдання й привилей є спідкувати про всевладність Єгови, звіщати про Него задуми наглядом людства, як про не є записане в Біблії, і нести евангеліє царства усього, що бажають домогтися про нї.

ЩО СВІТ скінчився, і Єгова владує Галактикою Ісуса Христа на престолі владі, який скінчив Світлий з неба й землі і установив Божє царство на землі.

ЩО ПОМІТІ і Богословський закон який вказує на правду істини через царство Єгови від Христа, як той сам закон; що встановлено велике діло Господнє буде здійснено світовим організацієй й установленням справедливості на землі, і що в тому світі люди доброї волі, що переживуть Армагедон, будуть далі виконувати Божий приказ "сповняйте землю" праведними людьми.

АПЛІКАЦІЯ НА СЛУЖБУ

Товариство бажає відновити всі аплікації на службу в Брукліні. Отже кожда одиниця із помазаних або Йонадабів котра є в повній посвяченні Господеві і бажає знаходитися в службі Його організації, всякі такі прошди написати поштовою картку до товариства питаючи за питаннями, котрий буде висланий навашу просьбу.

СТУДІЇ

Не раз той, що руководить студією не може зсумувати питання під розвагою. Через сю причину, всі питання на студії повинні відноситися до параграфу котрий є під розвагою, а всякого часу параграф повинен бути прочитаний по дискусії яко зсумовання всіх запитань. Ся метода студювання повинна бути ужита при студії Вартової Башти як рівнож й книжок й книжечок.

УВАГА

Відколи Товариство видає журнал "Вістник Потіхи" від тоді до бюро приходить багато листів в котрих браття деякі, є переважно ті, що отримують "Вартову Башту" просить

ЙОГО МІСІЯ

Цей журнал видається в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Него задуми, як не вони є подані в Біблії. Він містить науку Святого Письма для особливий помочи спідки Єгови й всіх людей доброї волі. Він поміщує відповідний матеріал для проповідання через радіо й інші средства публичного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету свого навчання. Він не є ніяким відокремленим від усіх партій, сект і світських організацій. Він всецільно й безумовно стоїть за царством Бога Єгови під Христом, Негом олюбленим Сином. Він не є догматичний, а радше заохочує до уважного й критичного студювання у світлі Св. Письма. Він не мішається в ніякі суперечності, ані Него сторінки не є відкриті для особистих справ.

Річна Передплата

У звичайних Державах вноситься \$1.00, в Канаді й інших краях \$1.50; у Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 6 ш. Передплату в Зв'язаних Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ерлер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії передплату треба вислати експрес до відділів у тих краях. З інших країв передплату можна вислати до бюро в Брукліні, та лише через міжнародний поштовий переказ.

Закордонні Бюро

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожному випадку адресувати на імя Товариства.

(Цей журнал виходить у кількох мовах.)

Всі щирі студенти Біблії, що з причини неможливості, убожества або якогось нещастя не можуть заплатити передплату, такі можуть отримати Вартову Башту даром, якщо вони випишуть аплікацію до видавців раз у рік, зазначаючи причину такої аплікації. Ним не ради неможливі бідняки, та нечестива регула вимагає письменної аплікації кожного року.

Увага до передплатників: Посилку за отриману передплату нехай ви відправите на не вимагає, хіба є не несправно. На передплату вказати адресу з краєм від якого міститься. Один місяць перед сплатою передплати, видавці застережуть вас повідомленням і журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Щоби Вістник Потіхи також вислати їм даром. Бажаємо звернути увагу всім браттям як і приятелям, що на "Вартову Башту", є зроблені старання котрі уможливають Товариству вислати Журнал Вартової Башти даром. Ся листа є так названа: "Убогі в Господі", однак такого старання не зроблено на "Вістник Потіхи", отже всі що бажають запромірувати сей журнал мусять прислати його належність, котра є лише один долар на рік. Таке саме правило відноситься до сього журналу в Англійській мові і в інших, а не тільки в Українській.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКІНЧИЛАСЬ?

Для добра принумераторів "Вартової Башти" тут хочемо пригадати, і сим пояснити, що всяка принумерата виходить автоматично. Машина котра друкує адреси є так збудована, що коли принумерата кінчиться, тоді вона вислає з листи автоматично.

Один місяць перед скінченням принумерати, просимо повідомлення з журналом і також картку для продовження принумерати. При закінченні принумерати і чужих мов, вислаємо повідомлення з посліднім номером. Посилку за отриману передплату чи то нову чи продовження ми не вислаємо, хіба що о се допроситься.

ВАРТОВА БАШТА

ВІСТНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

VOL. LX

Жовтень, 1939

№ 10

ВИКУП

(Докінчення)

Часть I

"Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос, що дав себе на викуп за всіх; свідкування временами своїми. На се ж поставлено мене проповідником і апостолом". — 1 Тим. 2:5,7.

Бог указав свою ласку до грішних людей, т. є. потомків Адама, і такий є наслідок Його любові і доброти. Тим то писання говорить: "Так бо полюбив Бог світ, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен, віруючий в Него, не погіб, а мав життя вічне" (Йоана 3:16). Лишень ті, що вірують в Нього, будуть викуплені від смерті. "Бо не слава Бог Сина свого на світ щоб осудив світ, а щоб спасся Ним світ". (Віри 17). Цей прояв Божого милосердя є, щоб люди спаслися, та це не значить, що вони мають бути спасені без огляду чи вони цього бажають, вірять в це, чи чинять що інакше.

Без жертви викупу жодний чоловік не може спаситися. Тому, що він є грішником через наслідство від Адама, й на всіх грішниках лежить "гнів Божий", т. є. Божий справедливий засуд, що впав з причини упавшости через гріх. Бог не може дати признання незвершений річі. Не із-за приложення справедливости, але із-за уживання своєї люблячої доброти, о що Бог постарався, щоби Ісус міг купити людей і що коли люди покажуть їх віру в Бога і Христа, то такі отримають користь бути звільненими з неволі гріха і дістати нагоду доказати свою невинність до Бога, і чинячи так отримають спасення через Ісуса Христа. Однак ті, що занедбують або відмовляються вірити, не можуть отримати спасення. Коли б вони могли, тоді це значило б, що умовини віри не є виконані. Отже писання виразно каже: "Отець любить Сина. І все дав у руки Йому. Хто вірує в Сина, той має вічне життя, а хто не вірує Сином, не бачитиме життя, а гнів Божий пробуває на Йому". — Йоана 3: 35, 36.

Нема дороги для чоловіка, щоб утекти від справедливої кари вічної смерті окрім заслуги Ісуса Христа яку чоловік приймає і буде уживати. Отже теорія відносно викупу за всіх незалежно від вірування ніяком не знаходить підстави у св. Письмі.

Викуп є дорогоцінною річчю або цінною, яка була представлена щоб купити людство і

котра-то ціна точно відповідає тому, що звершений чоловік Адам втратив для себе, і для всіх своїх потомків.

Офіра за гріх є представленням і заплавою Богу Єгови яко вартість або ціна викупу. Ісус умер на землі і Його кров-життя була викупна або викупна ціна. Бог підніс Ісуса зі смерті духовно істотно і вислизив Його в небі і живий одягнув у всяку власть і силу виконати Божий замір. Ісус Христос, себто Божество, в небі, представив Богу Єгови ціну, а іменно, Його право до людського життя яко офіру за гріх. Акт викуплення включає не тільки достарчання ціни але представлення і уплочення цієї ціни викупу. Вся робота достарчання ціни і уплочення її, стала виконана в гармонії з волею і приказом Божим. Отже з цього виходить, що Ісус Христос сам і віддільно від членів свого тіла виконав акт викупу людства.

Пророчий образ, зроблений в тишійний день примирення з приносами жертвів в наметі у пустині, попирає повисше заклочення. Бичок, що був типом на чоловіка Ісуса, був приведений на двір намету і заколений там, що представляло землю де Ісус був убитий. Первосвященник Ізраїля тишійно брав кров бичка і вносив її у "святая святых", що відповідало небу і там кропив кров'ю, котра представляла життя убитого чоловіка Ісуса Христа. В сповненню ця часть образу представляла Ісуса Христа великого Первосвященника, що взійшов до неба, представив і заплатив дорогоцінну річ, а іменно, Його право до людського життя, Богові. В типі, священник кропив кров'ю віко благальні сім раз. "Сім", будучи символом небесної повноти, показує, що кров'ю було кроплено в небі в повноті самим Господом т. є. Ісусом Христом, який цілком і повністю заплатив ціну за рід людський. (Дивись 3 Мойс. 16 гл.) Первосвященник в образі виходив у Святая Святых і нікому іншому не було дозволено увійти туди з ним.

Завважте тепер слідуючий текст: "У другу ж [Святая Святых], раз у рік сам архієрей, не без крові, котру приносить за себе і за

гріхи несвідомих людей". (Жид. 9:7 *Діаглот*) "Тільки ж нікого щоб не було в соборному наметі, коли він увійде покутувати в святині, аж коли вийде. І так відправить він покуту за себе і за дім свій [священнику помазану клясу в прообразі] і за всю громаду Ізраїлеву". (ЗМойс. 16:17). Так і в позатипі Ісус Христос великий Первосвященник представив ціну свого людського життя, ціну викупу, за царський дім, котрого вибрав Бог, і також за гріхи людей. — Жид. 9:17, 24.

⁴¹ "Часто було говорено, що церква, т. є. прославлені члени тіла Христа через їх жертву мають часть в офірі за гріх, і для попертя такої теорії слідуючі писання є подані: "І заколе козла про жертву за гріх, що буде за людей, і внесе кров його за завісу, і чинитиме з кров'ю його так само, як чинив з кров'ю бичка, і бризне на віко нею і перед віком". — ЗМойс. 16:15.

⁴² Ні вищезгадані, ані жодні інші писання не підтримують заключення, що члени тіла Христового мають яку будь часть в офірі за гріх. Кров-життя чоловіка Ісуса є єдиною дорогоцінною річчю, ціною викупу, котра є представлена і уплочена яко офіра за гріх. Тоді запитусмо, що означає жертва Господнього козла і кроплення його кров'ю як було показано в образі, якщо не кроплення за людство яко часть офіри за гріх? Це є правда, що кров Господнього козла буде взята до святая, до того ж самого що і кров бичка. В образі козел не приносив на жертву себе сам, але жертва була зроблена через первосвященника. В подібному образі жодний чоловік не жертвує сам себе, але Господь Ісус великий Первосвященник приносить на жертву. Значіння жертви і кроплення кров'ю Господнього козла очевидно є це: що кожен з роду людського хто став покликаний "високим покликком" мусить нести незваги, що впали на Ісуса Христа і через те мусить терпіти з Ним і вмерти з Ним, після обставин які мусять попередити царювання з Ним у небі. Для попертя цього є натхненні слова апостола: "Тепер радуюсь у страданнях

моїх за вас, і доповняю недостаток горювання Христового у тілі моїм (смертному) за тіло Його, котре єсть церква". (Кол. 1:24). "Вірне слово: коли бо ми з Ним умерли, то з Ним і житимем. Коли терпимо, з Ним і царюватимем; коли відцураємось, і Він відцурається нас". (2 Тим. 2:11, 12). "На се бо ви покликані, бо і Христос страждав за вас оставляючи вам приклад, щоб ви йшли слідом за Його стопами". (1 Пет. 2:21). (Отже в типі козел Господа представляв народжених з духа і котрі як людські сотворіння мусять вмерти і мусять бути вірні аж до смерти, щоб могли брати участь з Ісусом Христом у царстві, і зазнавати вітків найвищим ступенем життя, і царювати з Ним: "Нічого не бійся, що маєш терпіти. Ось диявол вкидатиме девогтрих із вас у темницю, щоб снокусити вас; і матимете горе десять день. Будь вірний аж до смерти, і дам тобі вінець життя" (Одкр. 2:10). "І жили і царювали з Христом тисяч років". — Одкр. 20:4.

⁴³ Отже цьому, що понижче зазначено не можна успішно заперечити, а іменно: що Бог постарався о спасення через Сина свого, Ісуса Христа; що кров-життя чоловіка Ісуса виллята на Голгофі є ціною викупу за грішного чоловіка, котрою-то ціною купив він всі права, що Адам втратив для своїх потомків; що та ціна була представлена в небі і заплачена Богу яко офіра за гріх для користі многих, що вірять в Господа Ісуса Христа; що це було виконано Ісусом Христом в послушенстві до Божої волі; що Ісус Христос заплативши ціну викупу стався властителем всіх людей і всі отримують користі із неї, що вірять і є послушні; що життя вічне є дарунком Бога Єгови через Ісуса Христа нашого Господа, тому що спасення приналежить до Єгови, а Ісус Христос є Його средством достарчаючим спасення; що нема іншого средства дістати життя; і що жоден чоловік не може дістати життя вічного хіба що він вірить в Бога і Господа Ісуса Христа і просить о спасення виконуючи безвіймовно угоду чинити волю Божу.

ВИКУП

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 1 червня, 1939]

Часть 2

"А тепер так говорить Господь, Творець твій, Якове, той, що утворив тебе, Ізраїлю: Не лякайся, бо я тебе визволив з неволи; дав тобі ім'я: ти мій. Я бо твій Господь Святий Ізраїлів — спаситель твій; я оддав у викуп за тебе Єгипет, Етиопію й Сабу. Дорогий в очу ти в мене, багатоцінний і любий мені; то ж я віддам других людей за тебе, й — народи за душу твою". — Іса. 43: 1,3,4.

Єгова відкрив свій замір найперше викупити й увільнити церкву, цебто так сказати тих, що становлять членів тіла Христа, які-то

вибрані одиниці мають царювати з Христом в Його царстві; і друге, після того як вибирання вибраних членів стало завершене до потрібно-

го числа тоді настигла слідуюча робота Господа, щоб зібрати й увільнити своїх "інших овець", і яка-то остання робота постує тепер уперед. Задовго до приходу Ісуса Христа на землю як чоловіка, Бог, устами своїх святих пророків говорив відносно Його розпорядження для спасення роду людського, що буде вірувати і слухати Його. Порушена тут справа є першорядною важністю для тих, що вірять, тому, здається, що добре тут буде розглядити в подробицях пророчі писання, що були написані нім викупна ціна була дана і котра-то часть Св. Письма була давно зазначена в "Старому Завіті".

² Англійське слово "викуп" (переложене з французької мови) походить з латинського слова *redemptio* (французьке: *ранжон*). Таким чином два слова *викуп* і *вириятувати* мають зв'язь одне з другим і це є також правдою у Св. Письмі. Оскільки англійське слово *викуп* вживається в наших студіях, то дефініція слова *викуп* як нова подана Вебстером, *викуп* — це *викуп* тут, а іменник "Викуп" як іменник означає "як викуп, вибавлення або увільнення полоненого жорстко, примусом". Гроші, ціна або компенсація, заплачена або за потребування за викуплення полоненого чоловіка чи людей; заплачена, щоб увільнити від полону, кари або втрати. Той або те, що викуплює, або звільняє". Як дієслова: "Збавити від полону, рабства, покарання або тому подібне через заплачену ціну; викупити з неволі. Звільнити від гріха, та покарання за нього і тому подібне; бути визволителем".

³ Слово *вириятувати* визначається як: "Повернути посідання через заплачення обумовленої ціни; знову купувати. Викупити, визволити або рятувати з полону чи неволі, чи від якої-будь повинності чи зобов'язання терпіти або позістати при втраті через заплачення ціни або викупу. Діставати назад або повернути заставлене, або закладену власність через потрібне виконання якого-то обов'язку, та заплачення того, що могло бути відповідне. Рятувати; визволяти; витребувати".

⁴ В оригіналі Святого Письма різні гебрійські слова є переложені слрвами "викуп", "вириятувати", "ізбавив", "спасати", і подібні слова, що є повиспе ужиті. Гебрійські слова *gaal* і *paadai* є переложено на "викупити" і "вириятувати". Там мусить бути деяка складова частина кореня із значенням кожного гебрійського слова, що робить його відповідним і придатним для вживання у всіх різноманітних сполученнях, тобто, відносно звільнення або збавлення. Прж цьому є логічні приклади.

⁵ Гебрійське слово *gaal*, переложене на "вириятував" є уперше ужите в Св. Письмі в 1 Мойс. 48:16 у зв'язку з Яковом: "Ангел, що вириятував мене". Господь дав приказ Мойсе-

йові: "Тим же то йди, промов до синів Ізраїлевих: Я Господь... і вириятую вас [не жертвами, а]... рукою простягнутою" (2 Мойс. 6:6). По переході Червоного моря, сказав Мойсей до Єгови: "В твоїй милості ведеш народ, який ти вириятував". (2 Мойс. 15:13 *анг.*). В слідуючих текстах те саме гебрійське слово є переложене на "ізбавив": "Спогадай твою громаду, що зеднав її оддавна — ізбавив, як Твоє насліддє, тую гору Сион, на котрій ти осівся!" (Пс. 74:2) "Ізбавив народ твій рамям твоїм (не через жертву), синів Якова й Йосифа" (Пс. 77:15). Пророчі слова в Псалмі дальше наведені є відносно Ісуса, нашого Вибавителя, а іменно: "Приближися до душі моєї, вириятуй її; спаси її задля ворогів моїх!" (Пс. 69:18). Ісус є уповноваженим Царем Єгови, про которого є написано: "Боже! Суд твій дай цареві [Ісусу Христу] і справедливість синові Царя [Єгова, Цар Предвічності]. Він змілюсердусь над мізерним і бідним, і спасе душі бідних. Від гнєту і високим вибавить їх душі, і кров їх буде дорогою перед Його очима". (Пс. 72:1, 13, 14). Те саме слово знаходиться в слідуючих текстах: "Благословен, душе моя, Господи, і все внутро моє — святе ім'я Його! Він вибавляє тебе із мотити, вінчає тебе ласкою і милосердям". (Пс. 103:1, 4) "Да скажуть вибавлені від Господа, [останок з сатанської організації] котрих він вислובонив з руки ворога". (Пс. 107:2, 3) "Почуйте, народи слово Господнє, й вістїть його-островам далеким, і кажїть: Той, що розсіяв Ізраїля [духового Ізраїля в 1918 р.], той і збірає його [Його олюблені і вірні одиниці в 1919 р. і далі], та й стерегтиме його, як пастир стадо своє. Викупить бо Господь Якова й вибавить його з руки того, що був дужчий од него. І прийдуть й будуть веселитись на горах Сионових, і збігатись на дари Господні". — Єрем. 31:10—12.

⁶ "Яків" символічно представляє Божих помазаних людей на землі, до котрих Господь Єгова каже: "А тепер так говорить Господь, творець твій, Якове, той, що утворив тебе, Ізраїлю: не лякайся бо я тебе визволив з неволі, дав тобі ім'я: ти мій. А мої свідки, — говорить Господь — ви й слуга мій, що я його вибрав, щоб ви знали й вірили мені та й зрозуміли, що се Я". — Іса. 43:1, 10.

⁷ Між іншими писаннями в котрих гебрійське слово *gaal* є переложене на "відкупив" знаходяться слідуючі: "Звеселяйтесь ж, ви, небеса, про Господнє діло; викликайте, глибини земні; зашуміте радістю, ви гори з гаями й борами своїми; відкупив бо Господь Якова [Божих вибраних людей] й прославиться в Ізраїлі. От що говорить Господь, що відкупив тебе та приспособив тебе з малку, з лоня матернього: Я — Господь: Я сотворив усе; Я один розпростер небеса й своєю силою утвердив землю". (Іса. 44:23, 24). Подібно і в шостому вірші:

"Се глаголе Господь, цар Ізраїлів, і його відкупитель, Господь сил: Я перший, я й останній і крім мене нема Бога" (Іса. 44:6). Це було в році 1919 що Господь визволив позатипічного "Якова" клясу, свого вірного останка з організації сатани і привів їх в царство зібравши їх в храмі.

⁸ Подібно уживається слово "викуплений", як здається, в слідуючому тексті: "Скинь ланцюги з ший твоєї, невольнице — дочко Сионова! Бо так говорить Господь: Ви продані були за безцінь, і без срібла будете викуплені". (Іса. 52:2, 3). Завважте, що ці були викуплені без викупної ціни. Останок тепер є визволений або викуплений з організації сатани і буде цілковито вільний від тієї організації, коли Господь в Армагедоні знищить усе, що належало до сатанської організації, і тоді всі, що переживуть побачать спасення Єгови для користі Його людей. Божий помазаний останок став вільний від сатанської організації, від часу, коли вони зрозуміли, що Єгова і Христос являються єдиними "висшими властями". Вони знаходяться ще окружені сатанською організацією, котра чинить опір, проте будуть цілком визволені від неї в Армагедоні. В пророка Ісаї 52:9, 10 є сказано: "Звеселяйтеся ж, заспівайте разом, ви, розвалини Єрусалиму, бо потішив Господь нарід свій, визволяє Єрусалим. Явив Господь руку святую свою перед очима всіх народів, і всі кінці землі побачать спасення нашого Бога".

⁹ Знову останок є показаний як викуплений і визволений в слідуючому тексті: "Рупайте ж із Вавилону, втікайте від халдеїв; голосно весело вістіте — проповідуйте про се; ширіте сесю вість від краю до краю землі; говоріть: Господь викупив слугу свого Якова!" — (Іса. 48:20).

¹⁰ Вірні є показані як визволені в слідуючій тексті: "День бо помсти мав я на умі, і настав рік визволу людей моїх". (Іса. 63:4). Це не відноситься до ціни викупу але відноситься до визволення Божих людей в тому часі коли Він виконає свій гнів проти ворога.

¹¹ В слідуючій тексті є показано контраст між тими, хто колись був просвітчений, але сталися невірними і котрі назначені під символом "Єфраїм"; і тими, що залишилися вірні і правдиві до Господа і котрі були народжені в Сионі і через те сталися дітьми Сиону, Божої організації, а іменно: "О Єфраїмове беззаконство зв'язане в узол, сховано його гріх, не забудесь! Прийдуть на нього муки породіллі [представляючи невірних, котрі становлять "лукавого слугу" клясу]; він — нерозумний син [що колись були просвітчені, а опісля взяли мильний напрям]; інакше не ждав би, аж прийдеться родити дітей [т. є., інших дітей Сиону, починаючи роком 1918 з приходом Господа Ісуса Христа до храму, коли Він зачав

збирати їх до свого храму]. Та Я вибавлю [(гебраїське) *пахдах*: звільню] їх [вірних, котрі є народжені в Сионі] із потали пекла, відкуплю їх [дітей Сиону народжених по 1918 р.] від смерті. Де жало твоє, смерте, а ти пекло, де твоя перемога? Жалю з-за сього у мене не буде". (Ос. 13:12—14). Замість того, щоб відсилати цей текст до викупу Адамових потомків через дорожню кров Ісуса, то він відноситься до "нового створіння". (2 Кор. 5:17, *Diaglott*). В доказ цього закінчення, що одиниці тут вибавлені є вірні члени котрі є приведені до Божої організації, апостол наводить слова з цього самого тексту, а іменно: "Де в тебе, смерте, жало? Де в тебе, пекло, перемога?" (1 Кор. 15:55). Божі помазанники були визволені від смерті в тому часі, коли вони були оправдані Єговою після їх посвячення. Однак викуплення, про що тут пророкував Осія, бере місце після того, коли з духа народжені одиниці доказали свою вірність і затримали свою невинність до Бога і були приведені в храм.

¹² Цей текст не може бути властиво пристосований до купівлі цілого роду людського через пролиту кров Ісуса Христа, поскільки ми бачимо, що мова того тексту відноситься лише до тих, хто був оправданий і народжений з духа. (Йоана 3:3, 5). Викуплені одиниці стали звільнені до царства через введення їх в храм. В 1918 р., або десь в тому часі, сатана старався знищити всіх посвячених. "Єфраїм" кляса ~~ніколи~~ і стався "лукавим слугою" (Мат. 24:48—51), і Бог не дозволив цій класі залишатися ~~тривалий час~~ в Сионі, а щодо вірних одиниць, то ці були вибавлені або визволені від влади противника, котрий сподівався звести їх в могилу і знищити на смерть. Рік 1914 зазначив час, коли Ісус Христос прийняв владу і був висланий Єговою царювати. Тоді війна зачалась в небі і також на землі (Одкр. 12:7—12). Це зазначило "почини горя" на землі (Мат. 24:7, 8), і від тоді аж до 1919 року Божі, з духа-народжені одиниці знайшлися у великому стражданню; а в 1919 році Господь вирятував і визволив вірних з організації сатани і таким чином перешкодив ворогу занепасти їх. Завважте ~~далше~~ цей текст, що поширає таке закінчення: "О, страдай ще, звивайся від болю, дочка Сионова, мов породілля, бо поки що покинути город свій мусиш і в чистому полі стояти, аж зайдеш у Вавилон. Та звідти будеш вирятувана; тебе викупить Господь із рук ворогів твоїх". — Мих. 4:10.

¹³ Через свого пророка Єгова каже про "широку дорогу" названу "дорогою святою" по котрій очищені Господом мусять ходити. (Іса. 35:8—10). Перед приходом Господа до храму в 1918 р. вірні були змушені мішатися із сатанською організацією, і вірні вірили, що правителі цього лукавого світа становлять

"висші власті". (Рим. 13:1). Коли Господь відкрив вірним свою столичну організацію і їх споріднення до неї, тоді вони зрозуміли правдиве значення "широкої дороги" і негайно зачали свій похід. Всі праведні мусять йти нею. Останок мусить провідничити на тому шляху і навчати інших, хто шукає дороги праведності, щоб вони могли пізнати дорогу, прийти до Бога і до Ісуса Христа. "Нечистим" не є дозволено ступати тим шляхом. Внаслідок того, хто ж ступить і буде йти тим "широким шляхом"? Спасені Господом; як написано: "Лева там не буде, ні звір хижий на його не ступить; ні, він там не знайдеться; ходити ним будуть — самі лиш спасені". — Іса. 35:9.

¹⁴ Цей останній наведений текст указує на тих, що є вибавлені. В слідуючих текстах він, як здається, відноситься до Божих посвячених одиниць, котрі є викуплені, і що Бог Єгова являється Відкупителем тих, що є вірні Йому; і що Він не вибавляє невірних або лукавих одиниць. Для попертя цього завважте слідуючі тексти: Іса. 41:14; Іса. 43:14; Іса. 44:6,24; Іса. 47:4; Іса. 48:17, 20; Іса. 49:7, 26; Іса. 63:16; Єрем. 50:33, 34.

¹⁵ Бог Єгова є Відкупителем Сиону. "Се бо сам твій Творець стане мужем твоїм; на ймя Йому — Господь Саваот; Він Відкупитель твій, Святий Ізраїля. Він Богом всієї землі названий буде. В запалі гніву Я на короткий час сховав був лице моє від тебе, тепер же вічною любов'ю помилую тебе, — говорить Господь твій Відкупитель". — Іса. 54:5, 8.

¹⁶ Ті викуплені є приведені цілковито до Божої організації: "І прийде Одкупитель Сиону, і синам Яковим, — тим, що повернуться од безбожності — говорить Господь". (Іса. 59:20; 60:16). Йов був прообразом або представляв лише тих, котрі цілком посвятилися Богу, і яко такий, він уживає цих слів: "Я знаю — Відкупитель мій живе, й він у останній день підійме з пороку отсю розпадаючуся кожу мою". (Йова 19:25). Цей текст показує, що викуплення або визволення возьме місце в останніх днях, коли Єгова визволить своїх помазаних людей з лукавої організації сатани, а головню релігійного елемента, котрого сатана уживає, щоб противитись, зневажати і переслідувати їх. "Заступник бо в них сильний; він вмішається в справу їх проти тебе". — Прип. 23:11.

¹⁷ В усіх повисше згаданих, або наведених текстах нема прямої згадки відносно викупу або викупчої грошової ціни чи плати. Ясне значіння подане до всіх цих текстів стосується звільнення, вибавлення, вирятуння і визволення від руки ворога, т. є організації сатани, включаючи його слуг, що противляться і переслідують Божих помазаників. Ніхто з ворожої організації не буде викуплений, але противно, тут говориться про збавлення від

ворога. Це Єгова ділаючи через свого Головного Виконавчого Чиновника, Ісуса Христа, що виконає те звільнення, вирятуння або визволення від ворога. Те саме гебрійське слово *гаал* є переложене на "викупить" і є ужите в зв'язку з ціною викупу в слідуючих текстах: "Коли зубожіє твій брат і продасть свою власність, то нехай прийде купець, його близький родич, і викупить, що продав брат його. А коли нема в людини такого, щоб викупив, то руки його зароблять, і стане за що викупити [(замітки на полях) його рука домогатиметься і знайде достаток], так мусить порохувати роки проданого й вернути лише чоловікові, якому продав, і вернеться так до власності своєї. ...Коли ж не викуплять до кінця повного року, так буде хата, що в утвердженному місті, на завсідги власність того, хто купив її, в роди його; не буде вільною ювілейного року. ...А коли ніхто з Левітів не викупить, так у ювілейному році буде вільно продана хата в місті власності його; хати бо в містах Левітів їх власність між синами Ізраїлевими. ...Так після того, як він продався, матиме право викупу свого; одному з братів його можна викупити його. Або син дядька його викупить його, або хто з найближшої родини його нехай викупить його; або коли руками що заробить, сам нехай викупиться. І полічиться він з тим, хто купив його, від року продажу до року ювілейного, а ціна за котру продався, буде відповідна лічбі років; як наємник полічить він йому дні свої". (3 Мойс. 25:25—50). В слідуючих текстах, завважте, що від відкупителя вимагадоса додати одну-п'яту до ціни, якою священники оцінили ту річ, що мала бути викуплена. — 3 Мойс. 27:13, 15, 19, 20, 27, 28, 31, 33.

¹⁸ У повисше згаданих текстах ужите гебрійське слово *гаал* подібно уживається в книзі Руті, котре після перекладу Юнга читається як слідує: "І сказала Ноема своїй невістці: 'Благословен він [Бооз] Єговою за те, що не покинув своєї ласки ні живих, ні померших!' І сказала їй [Руті] Ноема: 'Цей чоловік наш родич; він з наших визволителів'" (Рут. 2:20). В слідуючій тексті слово "родич", яке являється в Уповажненій Версії Біблії, походить від того самого гебрійського слова *гаал*, котре, після Юнга в кожному прикладі переложене на "відкупитель". При досліді в Уповажненій Версії стоїть замінене слово *відкупитель* на *родич*, де воно стрічається в цих текстах, а іменно: Руті 3:9, 12, 13; Руті 4:1, 3, 4, 6, 8, 14. Подібна справа є описана в Єремії 32:7—9, де те слово є подібно ужите. У сповненню образу зробленого через Руту і Бооза, кляса котру представляла Рут, становить останок Єгови приведений до Господа по приході до храму, Ісусом Христом, Більшим Боозом, котрий уживає своєї заслуги викупу з 1922 р., куп-

ляючи їх, щоб вони могли бути оправдані і прийняті яко часть Його царської організації; приведені в Його стадо і зроблені членами "тіла Христа".

МІСТА ПРИБІЖИЩА

¹⁹ Це саме гебрійське слово *гаал* є вжите в зв'язку з містами прибіжища і відомщення за кожного вбитого. В такому разі потрібно заплатити то, що є рівне втраченому, себто життя за життя і це саме правило вжите в 5 Мойс. 19:21 де про се є написано: "Око ж твоє нехай не щадить такого; життя за життя, око за око, зуб за зуб, рука за руку, нога за ногу!" Відносячися до міст прибіжища, кождий хто вбиває вбивцю є названий "месник [або заступник] за кров". Це саме гебрійське слово *гаал* є перекладене в англійській Біблії на "месник", а в Біблії перекладу Юнга на "заступник" в слідуєчих текстах, а іменно: 4 Мойс. 35:12, 19, 21, 24, 25, 27. Викуплення кров'ю в кождім случаї не відноситься до купчої крові вибавлення на Голгофі але відноситься до відплати тим самим, тобто смертю, яко відплату ворогам Господа в битві Армагедон і котра буде задоволена через позатипічного Месника чи Заступника, Ісуса Христа, яко відшкодування за кров, що була пролита ворогами Господа. Іначе сказати, Месник або Заступник Ісус Христос вирівняє рахунки з ворогами Господніми в битві Армагедон.

²⁰ Хто без умислу, ворожнечи чи злоби вбившишого, міг втекти від кровомесника чи заступника і залишитися в місті прибіжища до смерти первосвященника, що спокутує гріх; тобто в прообразі він мусить втекти до Божої організації під Христом і там залишатися під спокутою за гріх кров'ю Ісуса Христа, вповаючи на пролиту кров як средство охорони і спасення. Ті, хто в теперішньому часі ненамірено переступали Божий закон і противились Його людям можуть дістати вибавлення від знищення посредством викупної крові великого Первосвященника Ісуса Христа. В сьому образі знищення ворога Божого в Армагедоні є представлено яко заплочену ціну за тих, котрі погинули від нечестивців. Ісус Христос, великий Первосвященник і Екзекутивний Чиновник Єгови, ціною своєї жертви постарався о спасення для тих, хто втікає до Його прибіжища і Він є Екзекутором тих, хто остається у ворожій таборі і за своє лукавство вони потерплять знищення, щоб возмістити за їх злочини чинене ними Господу і Його людям. В обидвох случаях показано визволення чи вибавлення посредством сплати боргу, що є відповідною платою за гріх. Викупна ціна дана на Голгофі була для тих, котрі уживають віри і послушенства до приказів Господніх. Актom вибавлення в Армаге-

доні буде покарано по заслугі кожного, тобто тих одиниць, хто спричиняв шкоду навмисно або иншим способом. Ті, хто таким чином спричиняв шкоду чи поповнив насильство проти Божих найменших слугів знаходяться в боргу із-за своїх злочинів і такі вимушені заплатити і вони заплатять в Армагедоні своїм життям. Вони не можуть заплатити борг сим найменшим за спричинену їм шкоду, бо вони є мертві, але вони мусять заплатити за сю вчинену смерть найближчим родичам померлого. Як той котрий спричиняє смерть, вбиваючи сих найменших являється боржником, так смерть мусить бути виміряна для того вбивці через вбивання тим, котрий є найближчим родичем вбитого т. е. "заступником" і той заступник вирівняє борг вимагаючи життя вбивці. Завважте тепер на Божі слова відносно "християнства" і всіх народів, що добровільно поламали віковичну угоду. Рахунок мусить бути вирівняний зі всіма такими, і тому Господь промовляє: "Земля опустіє до щадку й мов би злуплена буде; бо Господь вирік се слово. Засумує, занис, поникне, помарніє куля земна; поникнуть і ті, що з висіка позирали на людей землі. Бо земля вся зледаніла під живучими на ній, вони бо переступили закони, змінили устави; зломали вічний заповіт". — Іса 24:3—5.

²¹ В положенні ненавмисного вбивці життя не вимагалось від нього. В типічному образі його захищав і охороняв первосвященник, а в позатипічному великий Первосвященник, Ісус Христос, що постарався о викуп для тих, хто втікає до Христа. В образі навмисний, добровільний або свідомий вбивця не міг вчинити спокути за своє життя жодним способом, але його життя мусіло бути забране месником чи заступником. Се чинитиметься над лукавими великим Вибавителем в Армагедоні. Це добре відображає і предсказує той факт, що пожертвуване життя чоловіка Ісуса не станеться покутою чи викупом для добровільних грішників, котрі відкидають Бога і Його провізю для спасення. Ті, що так помруть в Армагедоні в стані добровільного лукавства напевно не одержуть викупу (4 Мойс. 35:30—33). Всі тексти Св. Письма у котрих гебрійське слово *гаал* є вжите, доказують, що ні в якому випадку лукаві не стануть викуплені, але лише мізерні і бідні в Господі будуть викуплені. "Мізерні і бідні" є ті, що приходять до усвідомлення, що цілком неможливо спасти себе самого, котрі бажають бути спасеними, показують віру в Бога і Ісуса Христа і просять Ісуса Христа о вибавлення. Всі, що є нечистивцями і відмовляться прийняти Божу провізю для спасення залишаться під прокляттям наслідженого Адамового гріха: "Нехай повернуться безбожники в пекло, всі народи, що забувають Бога". — Пс. 9:17.

ПОКРИТИ

²² Гебрайське слово *кхонхер* є також перекладене на "викуп". Воно походить від гебрайського *кхалтар*, котре означає, покрити. Воно спершу появилось в Біблії в 1 Мойс. 6:14, де Бог промовив до Нояга: "Зроби собі ковчег із соснового дерева; гнізда поробиш у ковчезі та й посмолиш його з середини і надвору смолою [*кхонхер*]". Це саме слово описує покриття розходів чи витрат відносно господаревого вола, котрий смертельно бодався, в слідуючих текстах, а іменно: "А коли він бився перше і ослідчено було господареві його та не вберіг він його, і вмер мужчина чи жінщина, вола мусять побити камінням і господар мусить згинуті [за добровільну недбаність не звернувши уваги на попередження]. Коли наложиться на нього [господаря] викуп [*кхонхер*; ціну що покрити втрату; після перекладу Юнга, покуту] мусить він дати за визволення душі своєї, щоб не положено на його". — 2 Мойс. 21:29, 30.

²³ Як здається то заплочення грошового викупу було дозволено тільки тому, що господар вола не був навмисний чи безпосередній вбивця того, кого було вбито, але був посереднім винуватцем смерті по причині його недбалості, покриваючи ціну чи роблячи компенсацію грішми.

²⁴ Після переліку Ізраїльтян був даний ними викуп як зазначено в слідуючих текстах: "Як перелічуватимеш [чинитимеш перепис] сини Ізраїлеві, так нехай кожен при переліку дасть Господеві за душу свою викуп [(гебрайське) *кхонхер*] і не буде в них лиха, як перелічуватимуть їх. Ось що мусять вони давати: всі що переходитимуть до перелічених пів секеля, після секеля святині [двадцять гер один секель] пів секеля яко приніс Господеві". — 2 Мойс. 30:12,13.

²⁵ Напевно викуп згаданий в повисше наведеному тексті не був відповідною ціною. Септуагінт передає гебрейське слово грецьким словом *лутрон*, котре перекладене в англійській мові на "викуп". Це показує, що англійське слово "викуп" саме по собі не всякого часу означає "точна, відповідна ціна". Не кожен викуп є відповідною ціною, але викуп Ісуса Христа, т. б. його дорожочіна кров була і мусіла бути відповідною ціною, тому що саме такої вимагалось, щоб викупити для Адамових потомків те, що Адам втратив для них.

²⁶ В слідуючому вірші, в котрому слово "викуп" перекладене є з гебрайського *кхонхер* було часто неправильно вжито до людства взагалі, а іменно: "Добре, коли в кого є ангел-хранитель один із тисячей, що вказують праву дорогу чоловікові. Тоді Бог змилюється над ним і скаже: спаси його від могили; я знайшов викуп [покуту (Юнга)]. Він висловив душу

мою від загибелі і бачить вона світло". — Йо-ва 33:23, 24, 28, англ.

²⁷ В сій пророчій картині Йов представляє вірних послідователів Ісуса Христа, але покриття викупу знаходиться в заступництві Ісуса Христа, котрий названий в цьому повисшому тексті св. Письма, Ангел-Хранитель. В 1918 році позатипічний клас Йова, тобто вірні послідователі Ісуса Христа, котрих Йов представляв були у великому горі, через утиски і переслідування ворогів. У сьому році Господь Ісус прийшов до храму Бога Єгови. Святий дух, що був провідником Господніх людей виконавши своє призначення був забраний, а Господь Ісус сам будучи присутній, представив його людей і заступився на їх користь перед Богом Єговою, тобто за цих, хто знайшовся у горі за їх занедбання властиво вживати їх уста в проголошенні правди. Той клас людей є представлений в пророцтві Ісаїї у котрому вони взивали до Господа і Господь почув і визволив їх (Іса. 6:6, 7; 12:1). Вірні, котрі так взивали до Господа являються тими, котрі знайшли покров викупу в заступництві Ісуса Христа. Напевно се не відноситься до "лукавого слуги" кляси. Лише вірний останок був схоронений від попадання в безодню, оскільки за них був даний покров. Сей вірш раніше вживався щодо "реституції" тобто до 'людей що будуть повертатись назад в часі царювання Христа', але примінення його в сьому образі дій є невластивим. Се були вірні, що знайшли покуту чи спасення в їх Вибавителя Ісуса Христа.

ПОЛИШЕНІ

²⁸ Що в той час знаходитимуться такі, що будуть полишені нагоди користати багатьох словесами викупу, є вповні показано в слідуючих писаннях. Це показується із контексту, що обставини без нагоди на викуп приходять перед упадком в часі Армагедону, а не по Армагедоні протягом тисячолітнього панування Царя, Ісуса Христа. Те розпорядження, у зв'язку з містом прибіжища є в цій точці доказом, показуючи, що Бог предсказав цим пророчим образом, що там знайдуться такі, за котрих викуп або покута не може бути зроблено. Той текст по цій справі звучить: "І не прийме викупу [покути (після перекладу Юнга)] за душу дугогубця, що повинен вмерти, тільки він мусить вмерти. І не прийме викупу [покути] за такого що втік до охороненого міста, щоб можна було вернутись та й жити в землі перед смертю священника". — 4 Мойс. 35: 31, 32.

²⁹ Навіть покута великого Первосвященника, Ісуса Христа, не може покрити злісного і умисного чоловіковбивцю. Також ті, що прийняли примирення за гріх, та заслуги велико-

го Первосвященника перед Армагедоном і котрі виходять з під покриття Його, не можуть сподіватися на нагоду отримати спасення в часі Армагедону чи опісля, підчас панування Христа. Пророк Самуїл ужив того самого правила про що зазначено в 1 Сам. 12:3, замітка на полях: "Ось я: виступайте проти мене перед Господом і помазанником його, наколи в кого взяв я вола чи осла, або кого тіснив, кого насилував; від кого взяв підкуп [(в замітці) викуп] і закрив в його справі очі мої; виступайте проти мене; та я все те вам повертаю". Сим чином є показано, що деякі стануть цілковито усунені з під жертви викупу.

³⁰ Божий слуга Єліуї в образі відносячись до Йова промовляв властю, звіщаючи Боже незмінне правило, коли він сказав: "Да в тебе повно розсудів безбожних, а суд і присуд — укупі. О, нехай не вдарить тебе гнів Божий карою! І найбільший викуп [покута (Юнга)] не спасе Тебе". (Йова 36:17, 18). Люди, що посідають великі багатства, гроші або становище, вплив і пошану між людьми, такі, як вивисшене духовенство, чи їхні багаті "передові їх стада" вважають, що знаходяться в особливій ласці Бога і Христа і вповають для безпеченства на свої власні багатства, пошану і становище. Та який же буде їх кінець після Св. Письма? "Котрі вповають на свої достатки, і великістю багатства свого величаються. Ніколи не здохне чоловік спасти брата свого і не зможе дати Богу викуп [покуту (Юнга)] за него; (бо дороге спасення душі їх, і тому мусить понехати на віки). Щоб він жив на віки, і не бачив зотління" (Пс. 49:6—9). Такі люди умирають подібно звірям бо вони не перевищують звіра: "Чоловік що має повагу, а розуму немає, зрівняється скоту, що на зарізь". — Пс. 49:20.

³¹ В слідуючих текстах слово "зависть" (Стронга) переложене в Уповноваженій Версії на "ревність". "Бо ревнювання [зависть] й лютьіє мужа не пощадить в день пімсти; Не прийме він [Ісус Христос великий Первосвященник] ніякого викупу [покути] й не вдовольниться, хоч би ти й як багато давав дарів [від людських священників, або духовенства або посередника як плата за "очисні" молитви чи інше] — Прип. 6:34, 35.

³² Ані не можуть такі постаратися щоб викупити своє життя тим, що будуть викидати їх золотом на вулицю. Їхне збавлення не може бути куплене ними в жоден спосіб. Людські багатства не можуть викупити його: "Той за багатого себе скрізь виставляє, а справді він нічого немає; інший видає себе за бідного, а він пребагатий. Викуп [котрого винуватий мав би заплатити] чоловічого життя є його багатство [котре Єгова відкидає]: а вбогий [в Господі, хто є вбогий в своїм власнім визначенню, а

вповає тільки на Господа] й грізби не чує". — Прип. 13:7, 8 анг.

³³ Лукавий стане викупом за праведного при певних обставинах. І як? "Викупом [покутою (Юнга)] буває за праведного безбожний, й за правого — лукавий" (Прип. 21:18). Це писання відноситься до Армагедону. У вираженню гніву Бога Єгови через Ісуса Христа в тому часі, безбожні і навмисні нечестивці мусять бути страчені яко ціна увільнення за праведного і правого, в наслідок чого, проведені і праві будуть визволені від знущання лукавих нечестивців. Смерть умисних лукавих грішників буде у викуп за праведного. Причина є та, що лукаві і безбожники не дадуть більше ніякої згоди для звільнення праведного, і Господь забезпечить виконанням цього способу проти них. Для попертя цього завважте слова пророка Ісаї 43:1, 3, 4: "А тепер так говорить Господь, творець твій, Якове, той, що утворив тебе, Ізраїлю: Не лякайся, бо я тебе визволив з неволі дав тобі ім'я: ти мій. Я бо твій Господь, Святий Ізраїлів — спаситель твій; я оддав у викуп [покуту] за тебе Єгипет, Етиопію й Сабу. Дорогий в очу ти в мене, многоцінний і любий мені; то ж я віддам других людей [лукавих людей] за тебе, й — народи [безбожні] за душу твою".

³⁴ Релігійні Ізраїльтяни змовилися разом убити Єремію, Божого вірного слугу і пророка. Подібно і теперішнього часу релігійні і їх союзники, змовилися разом знищити свідків Єгови, на котрих пророк Єремія був типом і взірцем. По повелінню Господа, Божий пророк свідкував про замір Єгови відносно таких: "За те, що вони [релігійні змовники] копають яму, щоб мене [Божого помазанника] піймати, і розставляють потай сіті [пастки поставило духовенство і їх релігійні союзники проти свідків Єгови] на мої ноги [ноги Ісуса Христа, останні члени на землі]. Ти ж Господи знаєш усі їх задуми проти мене; не прости ж неправедності їх [не покривай неправедності їх (Юнга)], і гріхи їх не змивай перед лицем Твоїм; нехай вони поваляться [в Армагедоні] перед тобою; вчини з ними по правді в часі гніву твого" (Єрем. 18:22, 23). Це показує, що такі змовники не скористають з жертви викупу ні в Армагедоні ані опісля.

³⁵ Сини Ізраїльського священника Ілія в Силомі, були нечистивими; і ті лукаві сини представляли "чоловіки гріха", що складається з "лукавого слуги" кляси, релігійних гнобителів Божих людей, і їх союзників; і про цих нечистивців є написано: "Я ж об'явив йому, що я покараю родину його на віки за ту провину, що він знав, яку сини його чинять погань, та й не зупиняв їх; Оце поклявся я домові Ілієвому, що переступів родини Ілієвої не спокутувати ні заколованими жертвами, ні приносами

хлібними по віки" (1 Сам. 3:13, 14) Те, що сталося з Силомом представляє те, що вскорі впаде на релігійоністів "Християнства", і це показано через пророка Єремію 7:14: "Вчиню так само з сим домом, що його названо моїм іменем, і що на його вповаєте, та й з тим місцем, що наділив вам і вашим отцям, — як учинив із Силомом".

³⁶ Святе Письмо написане натхненними апостолами вповні підтверджує це заключення, що нема викупу для свідомих нечистивців і котрі навмисно переслідують інших, що посвятилися і служать Господу (Жид. 6:4—6) "Бо коли ми самохіть грішимо, прийнявши розум правди, то вже не зостається жертви за гріхи, а якесь страшне сподівання суду і огняний гнів, що має пожерти противників. Хто відцурався закону Мойсейового при двох або трьох свідках смерть йому без милосердя: скільки ж, думаєте гіршої муки заслужить, хто Сина Божого потоптав і кров завіту, котрою освятився, вважає за звичайну, і Духа благодати зневажив?" — Жид. 10:26—29.

ПЕРВЕНЕЦЬ

³⁷ Гебрейське слово *палдаз* є перекладене на "викуп". Воно означає "звільнити"; "дати волю"; "викупити". Се слово є вжито в 2 Мойсея 13:13, 15 і є перекладено на "вирятувати" в По-правленій Версії, а в перекладі Юнга є перекладено на "викуп". До Мойсея, Єгова сказав: "Всяке ж ося первачка викупуватимеш яням; коли ж не викупиш, то мусиш відтяти йому голову. Усякого ж первенця людського викупувати мусиш. І як затявся Фараон відпустити нас, так побив Єгова усі первенці в землі Єгипетській і первенця в людини і первенця в скотини; тим і я жертвую Єгові всі первенці самчики, а всі первенці із моїх синів викуповую" (переклад Юнга). Се показує, що первенці Ізраїля в Єгипті були викуплені від смерті караючого ангела, хоча "відповідна ціна" не була дана.

³⁸ Відносячися знову до чоловіка, котрий мав вола, що забодав людину і на кого лягла відповідальність як власника, так є написано: "Коли наложать на його [тобто, власника вола] суму грошей [як покарання] тоді мусить він дати за викуп душі своєї щоб ні положено на його" (2 Мойс. 21:30 анг.). В такій справі його викуп є від покарання смертю; інакше кажучи він заплатить грошима замість заплатити своїм життям.

³⁹ Немає нічого в образній картині, що представляє або предсказує, що Єгова постарався про викуп чи вибавлення для всіх упавших людських сотворінь включаючи лукавих; тому-то заключення мусить бути, що протягом тисячолітнього царювання Христа добровільно лукаві не повернуться від смерті. Завважте,

що перед приходом Ісуса про "викуп" або "вибавлення" говорилося в Св. Письмі в слідувачому примінені: до Ізраїля (Якова) як указано в 5 Мойсея 7:8; 13:5; 21:8; Псалма 25:22; 1 Паралипоменон 17:21; до "насліддя твого" (5 Мойсея 9:26); до Давида (вибавленого) із гора і нещастя (2 Самуїла 4:9; 1 Царів 1:29); до "душі моєї" (Псалма 49:15); до "його душі" (каючихся одиниць) (Йова 33:27, 28); до Ісуса Христа (Псалма 69:18—20); до останка уже оправданого вірою через ціну викупу Ісуса Христа і тепер потребуємого визволення від сильного ворога (Єремія 15:21) про котрого останній текст промовляє: "І врятую тебе [останка, представленого через Єремію] з руки лихих і вибавлю з руки тіснителів". — Єрем. 15:21.

⁴⁰ Слідуєчі вірші Св. Писань вживаються виключно до тих, хто попередньо був куплений дорогою ціною крові Ісуса Христа, а тепер мають обітницю бути визволеними від ворога: Ісаї 35:10; 51:11; 1:27; Єремії 31:11, 12; Осії 13:14. "Я дам їм знак і зберу їх до купи [в храм, себто в Єрусалим]; бо я їх викупив собі [від Вавилону, сатанської організації]; безліч буде їх у мене, — стільки як перед тим було". — Зах. 10:8.

ПОВЕРНЕННЯ

⁴¹ Многі вважали, що Св. Письмо запевняє, що "всі мусять повернутися зі смерті" у поверненню Христа і протягом Його тисячолітнього панування (Виклади Св. Письма, том 5 стр. 478—486). Таке заключення не виглядає, що має попертя здорового розсудку чи в Св. Письмі. Ніхто не дістане користі з жертви викупу або ціни викупу, що була заплачена, хіба що такий охоче буде користати з того привилею. То стає очевидним дальше, що Бог поверне зі смерті лише тих, що скористали з викупу коли прийшли до вирозуміння правди; через те викуп є доступний лише для таких, а не для тих що не мають бажання виправитись і дістати збавлення. Дар Божий не накидається силоміць на неохочих сотворінь.

⁴² Запам'ятайте, що у вибавленню людства через кров Ісуса Христа прикмета справедливості не є замішана. Якщо б божественне правило відносно справедливості єдине було за-потребуване і ужите, тоді цілий людський рід мусів би згинув з причини гріха і упавшости. То є прикмета любові, що була замішана. Милосердя являється наслідком ужитої Божої любові і доброти. З погляду справедливості, Бог не є зобов'язаний викупити грішних людей, ані Бог не є зобов'язаний надавати своє милосердя кожному сотворінню без різниці чи те сотворіння бажає і шукає його чи ні. Із двома синами Ісаака Бог зробив пророчий образ, показуючи своє провидіння відносно кля-

си людей, що буде шукати дороги праведності і життя, і також тої кляси, що візьме якраз противний напрям. Відносно цього є написано: "Яко ж писано: Якова злюбив я, а Ісава зненавидів" (Рим. 9:13) "Яків" тут представляє ту класу, що шукає Господа і знаходить Його і вірно служить Йому; і таких Бог любить. "Ісав" представляє невірну класу, котра не зважає на Божу ласкаву провізію для людства, Бог предвидів ці дві класи і Він також предсказав відносно того ж тому, що Він наперед знає усе: "Звісні од віку Богові всі діла Його" (Діян. 15:18) Спевністю, що Бог предвидів класу людських сотворінь, що відкинуть предложені ним благословенства життя, і також предвидів класу, що радо прийме Його ласкаву провізію. Отже виходить, тоді, що ті сотворіння котрі не мають бажання знати Бога і Ісуса Христа і не бажують отримувати Божі благословенства через Ісуса Христа, — не дістануть Його милосердя і Бог не схилятиме їх брати Його ласку. Чи може бути доказ цьому, що справедливості стосовно усіх мала би вимагати щоби Бог силоміць накидав своє милосердя на всіх, хочай Він знає наперед, що такі люди відкинуть Його ласку? Спевністю що ні! Справедливість це праведність, а несправедливість — неправедність. Доказ подальше наведений із натхненного Слова Божого є слідуєчий: "Щож скажемо? Чи вже ж несправедливість у Бога? Нехай не буде. Глаголе бо Мойсейові: Помилую, кого помилую, і змилосерджусь, над ким змилосерджусь. Тим же воно ні від того, хто хоче ні від того, хто біжить, а від милуючого Бога". (Рим. 9:14—16). Ця заява є зроблена у зв'язку з визовом, що диявол зробив Богу Єгови, і так Бог відкриває свій замір надати своєї ласки тим, що приймають Його свідоцтво і доказують свою невинність до Єгови. Триматися того, що Бог є справедливий, і Він є зобов'язаний наділити милосердям кожного, є цілком незгідно і не на місці. Триматися того, що заради справедливості Бог є вимушений дати кожному сотворінню спасення через жертву викупу є не на місці, і цілком не поперте Св. Письмом. Триматися того, що Бог зобов'язаний спасти всіх людей, щоби цілковито доказати свою всевишність є повністю мильно і не поперте жодним авторитетом. Визов диявола виставив питання щодо Божої спроможності поставити на землі чоловіка котрий би добровільно залишився вірним і правдивим Богу тоді, коли чоловік буде підлягати пробі, що виставить диявол. Що тиється визову то усі докази занадто показують, що Бог доказав, що сатана — брехун і доказав свою всевишність поза всякий сумнів в тому, що много людей до теперішнього часу затримали свою невинність до Бога. В Армагедоні Бог повністю зітре все те, що

сатана привів в опозицію до Бога, і через те цілком доведе свою всевишність. Отже кожен, хто добровільно користуватиметься Божим ласкавим даром, буде благословенний життям, і такий буде мати нагоду доказати, що лукавий визов сатани є зневагою для Божого ім'я і Його Слова, і що сатана є брехун, а Бог — правдивий. Люди дісталися до великої трудности відносно викупу йдучи за теорією, що питання справедливості є замішане до цього.

43 Коли Бог засудив Адама умерти, тоді справедливості вимагала втрати Адамового життя. Коли Адам повернувся до пороку з якого він і взятий був, тоді прикмета справедливості була цілком задоволена. Від тоді справедливості була задоволена всякого часу так далеко, як це відноситься до Адама. Потомки Адама справедливо потрапили під прокляття через наслідство, але поскільки вони не були самі під прямим засудом, Бог міг згідно того простягти своє милосердя до них. Це не було питання відносно задоволення справедливості через смерть іншого совершенного чоловіка, і смерть Ісуса немала на цілі задоволити справедливості. Якщо би Єгова прийняв совершенне життя Ісуса Христа як задоволення справедливості, то це значилоб, що чи присуд проти Адама не був задоволений або вилята кров — життя Ісуса мала двоєке задоволення; котре було б цілком незгідне і неможливе у Бога Єгови.

44 Тепер розглянемо цю справу з точки погляду любови: Бог несамолобно постарався, і безсумніву, Ісус зробив угоду з Єговою, що Він повинен стати чоловіком, і що Він повинен положити своє життя і що те положене совершенне людське життя мало бути рівне тому, до чого потомки Адама мали дістати право і мали отримати від їх отця Адама. Коли та рівноцінність, цебто, совершенне чоловіче життя Ісуса, і право до нього, — стала представлена в небі Богу Єгови, тоді вона становила ціну викупу всіх прав, котрі потомки Адама загубили з причини Адамового гріха. Отже отримання життя Ісусом Христом як духове сотворіння і заплата свого права до життя як людське сотворіння зробило Його, відповідно до права куплення, властителем всіх потомків Адама, які пристосуються до Божих вимогів, а саме тих, що мають віру в Бога і Ісуса Христа і задовільняють правила опісля надані до керівництва всім хто повірить. Жертва викупу Господа Ісуса Христа є відповідною ціною того, що Адам втратив; але вона не є заміною за Адама, ані не була дана з ціллю задоволення справедливості, а дана як ціна викупу. Бог Єгова зробив Ісуса Христа "Отцем будучого віку" цебто так сказати, тим хто достарчає життя вічне. І на якій підставі? Тій, що люди

пристосуються до Божих вимогів. (Іса. 9:6). Тому є написано, що 'життя є дарунком Божим через Ісуса Христа нашого Господа'. (Рим. 6:23) Дарунок не може стати дійсним, якщо не зважати стрічу поглядів даючого і приймаючого. Інакше сказати, що запропоновання повинно бути зроблено. І той, кому є запропоновано мусить добровільно прийняти ту пропозицію. Отже виходить, що коли чоловік, котрому пропозиція стала доступною, відмовляється або занедбує прийняти її, тоді дарунок той не поступає до нього. Тому жертва викупу стає ужита для користи лише тих, хто просить і охоче користується.

⁴⁵ Як зазначено в Св. Письмі то всі люди впали під прокляття, котре мусило принести остаточно смерть, хіба що мала бути зроблена провізія для вибавлення. (Рим. 5:12) Бог ласкаво постарався, і поставив перед людством дорогу утечі від смерті і в той спосіб отримати вічне життя. Люди мусять вибрати чи остатися під прокляттям яке справедливо спочиває на них або скористати з Божої любови, доброти і ласки, і пізнати і добровільно прийняти Божу ласкаву провізію відносно спасення, через котру чоловік отримає життя. Спосіб утечі від смерті, і дорога до вічного життя є через Ісуса Христа. Бог положив Його яко основу, і нема іншого способу і імені за допомогою чого чоловік отримає життя. Лише ті, що вірять, що Бог зробив цю провізію, і що Ісус Христос є средством до спасення, можуть спастися. Через століття многи були приведені лицем до лица до Божої провізії для життя, але добровільно та свідомо відкинули її. Вони вмерли в своїх гріхах так, що прокляття залишається незмінним проти них. Нерозумним є припускати, що Бог поверне їх назад і дасть їм ще одну нагоду відкинути Його ласкаву провізію відносно життя.

⁴⁶ Те, що тут є сказано, в найменшій мірі не протирічить твердженню Св. Письма щодо висказаного Йоаном Хрестителем відносно Ісуса, а іменно: "Осе Агнец Божий, що бере на себе гріхи світа". (Йоана 1:29). Це виразне заявлення не можна розуміти, що Ісус усуне гріх із всіх тих у світі, хто відмовиться скористати із представленої нагоди але добровільно вибирає дорогу беззаконня, що означає цілковиту смерть. В прошлих часах було багато таких і зараз є ще багато таких. Слова Ісуса підкреслюють се, а іменно: "Бо не післяв Бог Сина свого на світ, щоб осудив світ, а щоб спасся Ним світ. Хто вірує в Него не осудиться; хто ж не вірує уже осуджений; бо не вірував у

йм'я єдинородного Сина Божого". — Йоана 3:17, 18.

⁴⁷ Коли Ісус був на землі, Він рішучо осуджував фарисеїв і їх релігійних союзників вказуючи їм, що вони були дітьми диявола і достойні смерті. Вважати, що жертва викупу буде стосуватися до таких противників Господа і Його Царства означає заперечити щирість і правдивість осудження Ісусом таких лукавих одиниць. Любляча доброта і милість Єгови поширюється на всіх людей, хто охоче і добровільно вірить в Бога і вірно служить Йому і Його любому Сину, Ісусу Христу: "Хто мудрий, той замітить ті речі, і нехай зрозуміють милості Господні". — Пс. 107:43.

⁴⁸ Є клас духовенства в "Християнстві" котрі зарозумілі, що приймають слова єпископа із Бірмінгема, котрий говорить: "Історія гріха і упадок Адама і викуплення через Ісуса Христа є фольклором". Ті люди знані як "високі критики" заперечують цінну пролітої крові Ісуса. Вони мають нагоду пізнати про Божу провізію о спасення але добровільно і свідомо оминають її і вводять інших в оману. Ці високі критики виставляють себе перед людьми як проповідники справедливості. Вони називають себе "докторами богослов'я", "священнослужителями", "єпископами" та іншими високими титулами. Вони є релігійністами і провідниками в релігійних організаціях. Вони замінили Слово Боже на доктрини людей і таким чином вони зробили Слово Боже безвартісним (Мат. 15:6—9). Люди мусять вибрати одне з двох або слідувати за цими людськими провідниками і їх організаціями або згодитися прийняти Слово Бога Єгови і Господа Ісуса Христа. Слідувати за релігійністами, котрі відкидають Слово Боже, значить, що всі, хто так чинить залишається під засудом, що прийде на них по наслідству і є предметом Божого гніву. Незважати на цих мудрих людей світа, а звертати увагу на Слово і остерогу Єгови і Його Сина Ісуса Христа, означає знайти життя. Св. Письмо на се виразно вказує: "Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто не вірує Синові, не бачитиме життя, а гнів Божий пробуває на йому". (Йоана 3:36). Всі через насліддя знайшлися під засудом смерті, але Бог постарався о єдиний шлях виходу і нема другого, а тому Ісус сказав: "Се ж життя вічне в тому, щоб знали Тебе, єдиного справдешного Бога, та кого післяв еси, Ісуса Христа". (Йоана 17:3). Напевно тоді кожен, хто бажає життя буде пильно шукати пізнати, що Бог вимагає від людини щоб отримати життя вічне.

СУДЬБА РЕЛІГІЇ

[Переложено з анг. "Вартової Башти" з 15-го червня, 1939]

Часть 1

*"Устами губить лицемір ближнього свого,
та праведники рятуються своєю прозорністю". — Прип. 11:9, анг.*

Єгова повідомив Авраама про свою односторонню угоду відкриваючи цим свій замір установити правительство, через котре всі люди доброї волі зможуть тішитися вічними благословенствами. (1 Мойс. 12:1—3). Кожде сотворіння чи яка-будь річ, що знаходиться в опозиції правительству Єгови, являється з konieczности ворогом Всемогучого Бога. Сатана, "той вуж вікодавній", диявол, є архиворогом Єгови і давню тому сатана вибрав релігію для зневаження Божого імя, з наміром відвернути людей від Бога. Очевидно він вибрав релігію для тієї цілі, що вона являється найбільш підступним средством до ошукування людей. При допомозі релігії сатана зробив з людей багато лицемірів, і такі гіпокрити "ласкавими словами та благословенням обманюють серця нелукавих". Можливо що ніякий другий чоловік не був так добре навчений промовляти слова понад апостола Павла, котрий уживав їх же як остеререження до всіх людей, котрі щиро бажали ступати правим шляхом. Колиш Павло практикував жидівську релігію, аж поки Господь не відкрив йому правду і тоді Павло став Християнином і особливим апостолом Господа Ісуса Христа. Він показує, що люди, котрі практикують релігію і навчають про неї інших, відвертають від Бога тих, що зважають на їх доктрини. Тому Павло писав до правдивих послідователів Ісуса Христа про це напаминання, а іменно: "Благаю ж вас, братте, остерігайтесь тих, що роблять незгоду та поблазні проти науки, котрої ви навчилися, і вхилийтесь од них. Бо такі Господеві нашому Ісусу Христу не служать, а своєму череву; і ласкавими словами та благословенням обманюють серця нелукавих". — Рим. 16:17, 18.

² Що гіпокрит це гидота в очах Бога, те записання цього є записано в Божім Слові. В книзі Йова про це є написано, що три релігійністи прийшли до Йова, коли він був уражений хворобою і протягом періоду його терпіння, зробили удаваний вигляд, щоб потішити Йова, але, в дійсності, були для його страждань. Йов був дійсно посвяченим і вповав на Бога. До тих лицемірів Йов сказав: "Ось, він [Бог] убиває мене, та я не перестану надіятись, я бажаю лиш оборонити поступки мої перед лицем його. А се вже буде оправданнем мені, бо ж підлестник цей же не явиться перед лицем у його!" — Йова 13:15, 16.

³ Йов був типом тих, що пізніше посвяtilися Богу. Ті, що практикують лицемірство досягають успіху на якийсь час, але не надовго. "Бо й яку може мати надію лицемірний, коли вирве, йому Бог душу його? Чи ж вислухає Бог клик його, коли прийде на його нужда?" (Йова 27:8, 9)

В Божому царстві ніякий лицемір не матиме жодної часті: "Щоб лицемір не царював, блзнячи народ". (Йова 34:30). Письменники і фаризеї були релігійними проводарями жидів і вони навчали людей наук людських хотів вони називали себе що є слугами Бога Єгови. З причини їхнього лицемірства Ісус опрокинув їх, і між іншими річами сказав до них: "Лицеміри, добре прорік про вас Ісаія, глаголючи: Народ сей приближується до мене губами своїми, й устами мене шанує, серце ж їх далеко від мене. Та марно вони поклоняються мені, навчаючи наук заповідей чоловічих". (Мат. 15:7—9). Ці писання показують без жодного сумніву, що гіпокрит є гидотою в Божих очах і що релігія є гіпокритична.

⁴ Імя сатани "вуж" означає зводителі, і він є великим зводителем інших, а особливо тих, хто гордиться своєю власною важністю, і тих, що є простодушні. Від часу Єви і до тепер, диявол уживав релігію до зведення людей. Релігійні вчителі потрапили в западню диявола, і він завжди уживав їх, щоб вводити в оману легковірних людей змушуючи їх йти до цілковитої темряви. (З народом Ізраїльським Бог установив правдиве почитання Єгови в душі і правді, і він головно остеріг від того, щоб люди оминали релігію, тому що релігія є сіттю диявола.) (5 Мойс. 7:16). Єгова установив з жидами правдиве почитання задля їх власної охорони і цим чином установив своє правило з тими, що хотять угодити йому, і ті, що посідають його благословення оминають релігію і почитають Бога в душі і правді. Жидівський народ занедбав зважати на Боже остереження проти релігії, тому що їх вожді були невірні до їх припоручення, і наслідок був, що Ізраїль впав в сіть диявола і той нарід потерпів цілковите знищення. Такий є кінець всіх лицемірів. Господь заявляє, що "лукавий слуга" кляса прийме ту саму відплату що назначена лицемірам. (Мат. 24:50, 51). Ті, що дальше практикують релігію потім, як дістали від Бога відповідне остереження, напевно потерплять цілковите знищення. Таке остереження Бог велить дати у своїм назначенім часі тим, хто практикує релігію, щоб вони могли дістати нагоду відвернутися від релігії і служити Богу в душі і в правді.

ЙОГО ІМ'Я

⁵ У тій битві, що сатана провадить проти Бога, стоїть замішане ім'я Всевишнього. Єгова є джерело життя, і від Нього походять всі благословенства. Сатана лукаво спротивився Богу шукаючи возвеличення для себе. В назначенім

часі Єгова виразить цілковито свій гнів проти сатани. Але перед вираженням свого великого гніву проти диявола, Єгова дає повне і цілковите повідомлення відносно цього факту. Задля цієї причини Єгова впочатку сказав до сатани: "Та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб ім'я моє проповідано по всій землі". (2 Мойс. 9:16). Ім'я Єгови, котре значить Його замір відносно Його сотворіння мусить бути проголошене по всій землі зараз перед Армагедоном в котрій то битві сила Єгови буде відкрита усім і принесе цілковите знищення сатани і всіх його сил. Що Бог мусить ужити когось щоб проголосити своє ім'я, то про це зазначено в Св. Письмі, тому що така є Його воля. Тим то є написано: "Бог перше зглянувся, щоб з народів прийняти людей в ім'я своє". Цю велику правду Він відкрив своїм слугам у назначенім часі, і під натхненням духа Єгови, Його слуга виголосив отсі слова яко ж написано: "Симон оповів. Як Бог перше зглянувся, щоб з поган [не-Ізраїльтян], прийняти людей в ім'я своє. З сим сходяться слова пророці, яко ж писано: Після сього знов вернуся, і збудую намет Давидів, що впав і руїни його збудую знов і поставлю його, щоб остальні з людей шукали Господа, і всі народи, на котрих призвано ім'я моє, глаголе Господь, що робить оце все. Звісні од віку Богові всі діла Його". — Діян. 15:14—18.

* Отже ясним є, що поступ програми Всемогучого був такий: Бог установив своє типічне правління або нарід з Давидом як своїм головним слугою на землі; Давид був типом на Ісуса Христа, правильного і правдивого володаря світа; типічне правління виконало свою ціль і прийшло до кінця, в котрому то часі останній Ізраїльський цар був скинутий і опісля, той тип зачав переходити у сповнення. Те типічне правління скінчилося, і Ісус Христос прийшов як Оправдатель імені Єгови і Його представник, і зачав вибирати з між народів, людей для Єгового ім'я, і коли ті люди стали вибрані, тоді Бог установив або збудував своє дійсне правління з позатипічним Давидом, Ісусом Христом, як його Головою і Господом. Тоді послідувала робота Господа по вибиранню Його "інших овець", котрі є знані як "велика громада", і котрі призивають Його ім'я. Вся ця програма була знана і рішена Богом Єговою ще від самого почину. Ті пророчі слова, що були написані у Св. Письмі відносно установлення правління Єгови, сповнилися. Бог вибрав з між народів людей для свого ім'я, котрі-то люди, включаючи Рут і Естер клясу, "останок", є зроблені Його свідками, і тепер Господь Ісус Христос збирає до себе своїх "інших овець", котрі призивають Його ім'я. Ця програма має до чинення з ім'ям Всевишнього і принесе цілковите оправдання Його святого ім'я.

7 Чому ж тоді Бог вибрав з між народів "людей в ім'я своє"? Відповідь є ця, як показано в св. Письмі: це Він чинить для того, щоб вони

могли дати свідцтво людям про ім'я Єгови і Його замір. Вони мусять бути свідками для імені Єгови, проголошуючи людям, що Він є Всемогучий Бог і єдине джерело життя. До тих вибраних і котрі тепер становлять останок Його людей на землі, Єгова каже: "А мої свідки, ви..., що Я — Бог". (Іса. 43:10, 12). Ті, що є вибрані не мають вибору, що вони повинні робити. Вони мусять бути свідками для ім'я Єгови не зважаючи на те, що якесь сотворіння може думати або говорити або чинити по відношенню до них. Воля Божа є, що це повідомлення мусить бути доручене народам землі повідомляючи їх, що Він є найвищий і що Його ім'я є понад усі імена і що в Армагедоні Він знищить усіх, що дальше противляться Йому. (Ті так вибрані одиниці є названі у Св. Письмі як "люди прибрані", "люди для цілі". Для якої цілі? Щоб звіщати хвалу Богу Єгові через проголошення Його ім'я і Його царства. (1 Пет. 2:9, 10). Цим свідкам, т. є., людям вибраним для ім'я є припоручено Господом Єговою проголосити "день пімсти [оправдання] Бога нашого". (Іса. 61:1, 2). Коли ж мусить бути виконаний цей спеціальний приказ? В часі повернення Ісуса Христа, позатипічного Давида, коли Він появляється і устанавляє царство Єгови. Великий позатипічний Давид, Ісус Христос повернувся в 1914 р. н. е. а в 1918 р. Він прийшов до храму і тоді зачав відбудовувати Сион, відносно чого всі Божі пророки предсказували. (Мал. 3:1—3; Пс. 102:16). Повернення Ісуса Христа, і почин Його царства, була і є доброю новиною або евангелею для всіх що люблять праведність. Тому Господь дав цей приказ людям вибраним для Єгового ім'я, а саме: "І проповідуватиметься ся евангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам, і тоді прийде кінець". — Мат. 24:14.

* Повисший текст з Діян. 15:14—18 показує, що лиш ті одиниці будуть збавлені до і підчас Армагедону, котрі становлять клясу царства і клясу великої громади. Відносно установлення того царства є вповні підтверджено слідуєчим текстом: "І пішли наперед проповіданого вам Ісуса Христа, котрого мусіло небо прийняти аж до часу новонастання всього, що глаголав Бог устами всіх святих своїх пророків од віку. Мойсей бо до отців промовив: що пророка підійме вам Господь Бог ваш із братів ваших, як мене. Сього слухайте у всьому, що глаголитиме вам. Буде ж, що всяка душа, котра не слухатиме пророка того, погубиться з народу. І всі пророки від Самуїла й після сих, скільки їх промовляло, також наперед сповіщали про дні сесі". — Діян. 3:20—24.

* Очевидно ясним є із повисшого текста, що слова "новонастання", або "відновлення" (А. П. В.), тут не відносяться до людей, котрі впали з причини гріха; але це значить відновлення царства яке впало і про котре всі пророки предсказували в пророцтвах після Божого приказа.

Установлення царства є важною річчю в оправданню Єгового ім'я і ті, що призивають ім'я Господа, тоді отримають благословенну нагоду бути послухними Йому і отримати життя вічне. Це і є те царство, якого вірні старинні мужі виглядали, і надіялись на його прихід і з причини їх віри і надії вони переносили всякого рода переслідування, однак залишилися вірними і правдивими Богу Єгови. (Жид. 11:14—16). (Щодо шляху, то відновлення або установлення царства котре упало маєтсь на увазі відновлення усіх правд відносно царства котрі були захищені з причини звернення людей до релігії і відвернення від правди. Отже Св. Письмо безперечно показує, що релігійністи не мають частки в царстві Божім але знаходяться в противенстві до нього, і що ті, що практикують релігію в ім'я Бога і в ім'я Ісуса Христа є гіпокритами.

¹⁰ В повислім тексті, Діян. 3:19, 20, апостол сказав: "Прийде час покріплення від лиця Господнього". Цим робиться натиск на факт, що другий прихід Господа і царство є найважливішою наукою Біблії, бо через царство стане оправдане ім'я Боже. Тому, Його прихід і Його царство є часом найбільш великого підкріплення всім хто знаходиться по стороні Єгови, спершу для тих, котрі покликані після Його заміру бути членами Христа, а потім для "інших овець" Господа, Йонадабів, котрі збираються тепер до Господа. Останок і Йонадаби як співтовариші тепер радуються разом у виконанні задач які дав їм Господь до виконання.

НЕНАВИСТЬ

¹¹ Головно по 1918 р. посвячені одиниці котрі дійсно і на правду посвятилися Богу і Його царству сповняючи прикази йшли проміж людей проголошуючи ім'я Всевишнього і Його Царя і Царство. Оголошення цих великих правд відносно Бога і Його царства під Христом відкрила мильний напрям тих, що практикують релігію. Правда викрила, що релігія це обман і сіть. Релігійністи будучи роздратовані правдою скаржаться, що свідки Єгови провадять компанію ненависті і хотять зробити інших їх ворогами. Свідки Єгови не є зайняті в жодній компанії ненависті. Вони не займаються полемікою і не воюють з людьми. Вони не мають схильності чи бажання шкодити людям. Вони ділають точно в послушенстві до Божого приказа проголошувати Його ім'я і Його царство. Вони не мають ненависті до людей; але вони ненавидять зло і лукавство котре зневажає Боже ім'я і стягає горе і терпіння на людей. Вони ненавидять те, що Бог ненавидить, а Бог ненавидить лукавство; як писано: "От шестеро речей, ненавидних у Бога, ба семеро, гідких душі Його; се очі горді, язик, що лжу спітає, руки, що кров безвинну проливають, серце, що кує лихі задуми, ноги, що біжать сквапно до злого, се свідок, що ясить — видумує неправду, та незгоду між браттями розсіває.

(Прип. 6:16—19). Це ті, що практикують релігію, та дають собі волю в ненависті своїх ближніх, що голосять правду.

¹² Всі, що люблять Бога ненавидять зло або лукавство, але вони не мають ненависті до людей котрі були запроваджені в лукавство сатаною, лукавим ворогом. (Прип. 1:7; 8:13). Про властивий стан серця всіх, що люблять Бога є зазначено через пророка в цих словах: "Заповідьми твоїми розумним став я, тому ненавиджу всяку стежку лживу. В кого серце подвійне, ненавиджу, і закон твій люблю. Тому всі прикази Твої вважаю зовсім правими; ненавиджу кождо стежку лживу. Брехню ненавиджу й гидуую нею; закон твій люблю я". Пс. 119:104, 113, 128, 163.

¹³ Чесний чоловік ненавидить все, що шкодить подібним йому сотворінням і що зневажає ім'я Всемогучого Бога. Він не має ненависті до жодної людини, тому та людина була спонукана практикувати певну релігію, але він ненавидить релігію із-за тієї причини, що релігія це обман і зневажає Боже ім'я і робить велику шкоду людству. Релігія є витвором диявола впроваджена до діяльності, щоб зневажати Боже ім'я, і для тієї самої цілі він ошукує людей і спричиняє їм шкоду. Лишень правда може увільнити людство із цього стану сліпоти і тому ті, що проголошують правду після Божого приказа, чинять добро. Свідки Єгови люблять людство і по тій причині вони стараються повідомляти людей про те, що є для їх найлутшого добра. Свідокство, що дається свідками Єгови, котре відкриває дволичність і крутарство релігії, дається тому, що така є воля Божа. Їхнє свідокство не є їх власне, але те, що виходить від Єгови. Якщо одиниця каже своєму ближньому, що лев є близько і може напасти на нього щоб знищити його, то спевністю, що це повідомлення не є дане із-за ненависті до свого ближнього, а з-за любові до нього. Каже Св. Письмо: "Диявол, як лев рикаючий, ходить, шукаючи кого пожерти". (1 Пет. 5:8). Диявол є уподоблений до великого лева і він ходить поширюючи релігію як своє головне средство, щоб стягнути знищення на людей. Отже найкращим добром для людей є те, щоб вони були остережені про диявола і його обманливі доктрини та способа через котрі запроваджує їх в темряву та знищення. За це, що чоловік є католиком, протестантом чи жидовином, то нема причини, і безсумніву нема вимівки, чому б такий чоловік мав бути зненавиджений. Свідки Єгови, ділаючи після приказа Господа несуть ті правди до католиків, протестантів, жидів і всіх інших що мають уха до слухання, щоб вони могли пізнати, що Єгова є єдиний правдивий Бог і єдиним средством до життя, і що Ісус Христос є Його великим Оправдателем і розпорядителем життя людей.

(Далі буде)